

Open Ogen

Wanneer we zien wie God is, ontdekken we wie wij zijn

Open Ogen

Wanneer we zien wie God is, ontdekken we wie wij zijn

Melissa Feenstra

Schrijver: Melissa Feenstra
Coverontwerp: Melissa Feenstra
ISBN: 9789463982252
©melissafeenstra2020

Inhoudsopgave

Dankwoord	7
Ga je mee op reis?	8
Hey Jezus, wat is Uw liefdestaal?	11
1 Het verhaal van mijn leven.....	13
1.1 Hoe ben ik opgegroeid?.....	13
1.2 God spreekt over een bijbelschool.....	17
1.3 God voorziet	21
1.4 Pure liefde.....	25
1.5 Terug in Nederland.....	26
2 Leven vanuit liefde	33
2.1 Nooit een verspilling, maar altijd een risico.....	33
2.2 De zwaan is kieskeurig.....	35
2.2 De zwaan veroverd	46
2.3 De zwaan is agressief	59
3 Genade op genade.....	68
3.1 Hoe herken je veroordeling?.....	68
3.2 Geen reden om te blijven hangen in ‘spijt’	84
3.3 Het verlangen om fouten te maken.....	93
3.4 God is soeverein	98
4 Leren te regeren.....	111
4.1 Het juiste perspectief	112
4.2 Ik sta op!	121
4.3 Overdenk het Woord	126
4.4 Neem je gebied in.....	131
Slotwoord	134
Appendix I: Gods stem verstaan.....	137
Appendix II: Verschillende strategieën	150

Dankwoord

Allereerst wil ik mijn ouders bedanken voor het feit dat ze er altijd voor mij zijn geweest, urenlang naar mij hebben geluisterd wanneer ik het moeilijk had en dat ze mij altijd naar Jezus hebben gewezen en in Zijn werk in mij zijn blijven geloven. Pap en mam, bedankt! Ik kan mij geen betere ouders voorstellen en ik houd van jullie! Heel veel!

Ook wil ik het in het bijzonder Gertine bedanken voor alle gesprekken die ik met jou heb mogen hebben. Ik had niet in de gaten hoezeer ik mensen om mij heen nodig had, totdat ik met jou mocht praten over de dingen die mij dwars zaten. Bedankt voor al je wijsheid, je luisterend oor en je nooit veroordelende hart! Je hebt zoveel voor mij betekend in de afgelopen twee jaar.

Dit boek heb ik grotendeels geschreven tijdens het eerste halfjaar van 2019 naar de inzichten die ik toen had. Het heeft mij bemoedigd om het te schrijven! Toch wil ik je aanraden om dat wat ik schrijf niet zomaar aan te nemen als waarheid, maar alles te toetsen aan de hand van Gods Woord. Hij wil je Onderwijzer zijn.

Ga je mee op reis?

Worstel je met mood swings; het ene moment ben je super vrolijk, terwijl je je het andere moment super down voelt – terwijl er geen reden voor is? Heb je last van angst voor de toekomst en weet je niet wat je kunt verwachten? Komen er soms gedachten in je op om een einde te maken aan je leven? Ervaar je zoveel druk en stress in je leven dat je je continu onrustig voelt? Maak je je zorgen over je financiën? Heb je last van het gevoel dat je steeds alles fout doet en dat het nooit goed genoeg is? Word je onzeker als je jezelf in de spiegel ziet? Zit je soms zo vast in je gedachten, omdat je zo bezig bent met het zoeken naar Gods plan voor je leven dat je er gek van wordt?

God heeft ons beloften gegeven. Hij heeft ons onuitsprekelijke vreugde en alles overstijgende vrede beloofd. Hij heeft beloofd om voor ons te zorgen en ons elke dag genoeg te eten te geven. Hij heeft ons leven in overvloed beloofd. Hij heeft ons zekerheid gegeven. Toch zien we dat nog zoveel christenen wandelen in onrust, onzekerheid, zich vergelijken met anderen, zichzelf en anderen veroordelen. Hoe kan dit? Is God ontrouw? Maakt Hij zijn beloften niet waar? Waar is Hij, als we er niets van ervaren?

Er staat in 1 Korintiërs 1:20 dat al Gods beloften ‘ja en amen’ zijn. Met andere woorden: God doet altijd wat Hij belooft. Wij mogen echter leren om Zijn beloften te ontvangen. Net zoals Jozua het land mocht innemen dat God hem had beloofd, zo mogen ook wij leren ons beloofde land in te nemen en daar vervolgens over te gaan regeren. Hoe neem je Zijn beloften in ontvangst? Hoe ontvang je Zijn zegeningen?

Ik wil je uitnodigen om mee op reis te gaan naar jouw eigen beloofde land. Leer om vanuit je relatie met Hem en vanuit overgave aan Hem Zijn beloften God in te nemen en daarover te regeren. Eerst mogen we ontdekken wie Hij is. Van daaruit ontdekken we wie wij zijn. Wanneer we weten wie wij zijn, leren we hoe we de beloften van God in kunnen nemen en daarover kunnen regeren.

Ik bid dat het boek je de ogen mag openen voor Zijn liefde, vrede en genade, net zoals God mijn ogen heeft geopend.

Veel leesplezier!

Melissa

Hey Jezus, wat is Uw liefdestaal?

MELISSA: “Oh Jezus, ik geniet er zo van wanneer U zegt dat U van me houdt! Ik geniet echt van Uw fluisteringen. Wanneer U zegt dat U trots op me bent, wanneer U naar me glimlacht en dat U zegt dat U blij met me bent. Ik denk trouwens echt dat woorden van bevestiging mijn liefdestaal is¹, haha, ik voel me dan zo veilig en geliefd. Hey Jezus, beetje rare vraag misschien, want ik weet niet of U die heeft, maar heeft U ook een lievelingsliefdestaal? Zeg maar een liefdestaal, waardoor U zich het meest geliefd voelt?”

JEZUS: "Ja, die heb Ik!"

MELISSA: “Echt? Wat is Uw lievelingsliefdestaal?”

Ik dacht na over de vijf liefdestalen die Gary Chapman beschrijft in zijn boek. Dienstbaarheid, tijd en aandacht, cadeautjes, bemoedigingen en fysieke aanraking. Misschien is Jezus' favoriete liefdestaal wel dienstbaarheid, dacht ik. Aan de andere kant genoot Hij er enorm van dat Maria aan Zijn voeten lag en vermaande Hij Martha toen zij Hem diende, dus misschien is het ook wel gewoon tijd en aandacht. Maar Hij ontving even later ook het enorme cadeau van Maria, die Hem zalfde met een parfum die haar vrijwel alles had gekost, dus Jezus' liefdestaal kan ook het ontvangen van cadeaus zijn. Eigenlijk kon ik Jezus in alle vijf de liefdestalen wel herkennen. Ik wist het niet, dus ik werd weer stil.

JEZUS: “Haha Melissa, mijn belangrijkste liefdestaal om te ontvangen staat niet in het lijstje van de vijf liefdestalen.”

MELISSA: “Wat is het dan, Jezus?”

JEZUS: “Mijn liefdestaal is vertrouwen. Je kan mij het meest je liefde tonen door Mij simpelweg te vertrouwen. Oh, dat is echt alles!”

Ik word stil. Wat een waarheid. Wat een diepte. Als dat de manier is waarop ik Jezus mijn liefde het meest kan tonen, dan wil ik dat doen. Hem volledig vertrouwen. Zijn woorden geloven. Hij is wie Hij zegt dat Hij is en ik ben wie Hij zegt dat ik ben. Hij is te vertrouwen.

¹ G. Chapman, De vijf talen van de liefde

1 Het verhaal van mijn leven

1.1 *Hoe ben ik opgegroeid?*

Ik geloof!

Met drie broers en een zus boven mij werd ik op 11 december 1995 als laatste toegevoegd aan de familie Feenstra. Ik groeide op in een liefdevol christelijk gezin. Mijn ouders voedden mij op met de Bijbel, gebed en muziek. Op de basisschool was ik een van de weinigen die in Jezus geloofde en naar de kerk ging. Op de televisie zag ik dat er mensen waren, die andere godsdienst volgden, zoals hindoes of moslims. Hierdoor zette ik al op jonge leeftijd vraagtekens bij het geloof. Toen ik op een gegeven moment op negenjarige leeftijd op een christelijke conferentie kwam, vroeg ik mij daarom af hoe ik kon weten wat de waarheid was. Mijn ouders hadden mij immers over Jezus verteld, maar ik wilde dat niet zomaar aannemen. Hoe kon ik weten wat de waarheid was? Op deze conferentie was er een speciale tent waar kinderen naar toe konden gaan om hun verhaal te delen en om samen te bidden. Ik besloot daar naartoe te gaan en deelde mijn vragen met een mevrouw. Ik had verwacht dat zij mij allemaal redenen zou geven waarom het logisch zou zijn om in de Here Jezus te geloven. Dit deed ze niet. Ze zei simpelweg: “Nou, zullen we het aan de Here Jezus vragen? Wanneer Hij werkelijk de Zoon van God is, dan vragen we of Hij in je hart wil komen wonen. Doet Hij dat, dan weet je genoeg en doet Hij dat niet, dan zoek je verder.” Dat leek mij een goede deal. We baden samen, na afloop kreeg ik nog een snoepje mee en al huppelend liep ik vervolgens de tent uit. Op het moment dat ik echter de tent uitstapte, zag ik een prachtige regenboog en een ongekende vrede vervulde mijn hart. Ineens had ik geen twijfel meer. Ik wist zeker dat Jezus bestond.

Niemand is groter

Mijn levensstijl veranderde echter niet. Geloven in God en je bekeren zijn twee verschillende dingen. Op de basisschool wilde ik er graag bij horen. Ik vond het belangrijk wat mijn klasgenootjes van mij vonden en deed daarom graag stoer. Dit betekende ook dat ik niet altijd aardig was. Toen ik naar de middelbare school ging, had mijn schoonzus gevraagd of ik mee wilde gaan naar een christelijk tienerkamp tijdens de zomervakantie. Dit was een week waarin allemaal tieners samenkwamen om God te zoeken. Het thema was ‘de tabernakel’. We ervoeren elke dag meer van Zijn aanwezigheid dan de dag ervoor. Het was zo bijzonder! De laatste avond zou er iemand komen spreken waar iedereen razend enthousiast over was. Ik was

benieuwd, want ik had hem nog nooit gehoord. Ik verwachtte een jonge gast die enthousiast en springend op het podium zou staan. Tot mijn verbazing kwam er echter een oude man het podium op met zijn gitaartje op zijn rug en zijn rug al een beetje gebogen. Een gedachte flitste voorbij: 'is dit nou die gave spreker?!' Hij pakte zijn gitaar van zijn rug af en begon zachtjes te spelen en te zingen. 'How great is our God'², klonk het a capella. De zaal begon mee te zingen. Ik ook. En toen hoorde ik Gods stem vanuit een diepe indruk in mijn hart. "Melissa, ik ben zó groot. Jij bent zó klein", zei Hij, terwijl Hij alles in perspectief plaatste. "Waarom maak je je zorgen of je wel mooi bent? Of je wel leuk genoeg bent? Of je er wel bij hoort? Waarom zou je niet gewoon je leven aan Mij geven en Mij je leven verder laten leiden?" Op dat moment was ik overweldigd door de grootheid van God en ik gaf mijn leven aan Hem over. Ik besepte dat er geen plek was waar ik veiliger zou zijn dan in Zijn liefdevolle armen.

Toen begon de spreker te spreken. Midden in zijn spreekbeurt stopte hij. "En jij?" zei hij terwijl hij mij ineens aankeek, "jij zult nooit meer roddelen over die ene jongen en dat ene meisje." Bam! En hij ging verder met zijn preek. Ik wist precies over welk jongen en welk meisje hij het had. Gedurende de week hadden we geroddeld en hoewel ik mij er niet prettig bij voelde, had ik er niets van durven zeggen. Toen de spreker dit zei, voelde ik mij totaal niet veroordeeld, maar juist ongelofelijk geliefd en gezien. God had mijn worsteling gezien, maar Hij zette mij op dat moment vrij. Ik was vrij van het verlangen om erbij te willen horen en durfde nu 'nee' te zeggen, wanneer mensen gingen roddelen. Ik was een nieuwe schepping geworden.

Een reis van geloof

Ik ging naar de tweede klas van de middelbare school en het voelde alsof ik een nieuwe start mocht maken. Ik was vrij van het verlangen om erbij te horen en kon nu mijzelf zijn. Elke avond las ik de Bijbel en daar genoot ik van. Het voelde niet als een opgave, maar het ging vanzelf. Het was meestal maar een hoofdstukje en het raakte mij lang niet elke dag, maar naar mate ik trouw bleef lezen, merkte ik dat ik veranderde. Ik geloofde het Woord van God en het vormde mij.

Op een gegeven moment wilde ik afspreken met vrienden in het midden van het land. Als dertienjarig meisje wilde ik daar graag naar toe, maar mijn ouders konden mij niet brengen. Wegens mijn leeftijd mocht ik niet alleen reizen met de trein.

² Tomlin, C. (2014, 16 september). *Chris Tomlin - How Great Is Our God (Lyrics And Chords)*. Geraadpleegd via: <https://www.youtube.com/watch?v=KBD18rsVJHk>

Aangezien ik niet veel geld had, was een taxi ook geen optie. Er leek geen mogelijkheid te zijn om te gaan, maar ik wilde er zo graag naar toe dat ik besloot ervoor te bidden. Ik kroop mijn bed in en huilde uit bij Jezus. “Jezus, ik wil gaan!” Te midden van mijn boosheid en tranen opende ik mijn Bijbeltje op een willekeurige plek. Waar viel mijn oog op?

*“Alles waar u om vraagt in uw gebeden zult u ontvangen, als u maar gelooft!”
Mattheüs 21:22*

De tekst landde diep in mijn hart en ik wist dat ik zou gaan, omdat ik ervoor had gebeden en het Woord geloofde. Opgelucht en blij ging ik verder. De situatie veranderde echter nog niet. Sterker nog, het leek steeds onmogelijker te worden om te gaan. Op de dag dat ik naar mijn vriendinnen zou gaan in het midden van het land had ik nog steeds geen vervoer. Ik kwam beneden en mijn moeder vertelde dat zij de knoop had doorgehakt: ik moest thuisblijven, want ik had geen vervoer geregeld. Opnieuw ging ik huilend en stampvoetend naar boven. “God”, zei ik, “dit klopt toch niet! U had toch gezegd dat ik zou gaan? U belooft toch in Uw woord dat wanneer we bidden, wij zullen ontvangen?” Ik stortte mijn hart uit bij Hem. Het was zo belangrijk voor mij. Terwijl ik mijn hart uitstortte bij de Vader, werd er plotseling op de deur van mijn slaapkamer gebonsd. “Melissa, mag ik binnenkomen?” zei mijn moeder. Ze kwam binnen en keek mij aan. “Nou, droog je tranen van je gezicht, pak je spullen, want met een uurtje moet je klaarstaan!” Ik begreep er niets van. Wat is er gebeurd? “Je vriendinnen belden net dat ze vervoer voor je hebben geregeld. Maak je maar snel klaar.” Het enige wat ik kon was God danken. God is trouw.

Dit was de eerste keer dat God mij leerde te vertrouwen op Hem. Door God te betrekken in alle kleine dingen van het leven begon mijn geloof te groeien. Door het lezen van het Woord van God ontstonden er bepaalde verlangens. Ik las hoe God continu trouw was en gebeden verhoorde. Mijn persoonlijke motto werd *‘pray for it and trust God’*³. Soms zag ik ook dat God mijn gebed niet verhoorde. Ik weet nog dat een man uit onze kerk ziek werd, toen ik veertien jaar was. Hij kreeg kanker. De hele kerk was gevraagd om te gaan vasten. Ik durfde nog niet tegen mijn ouders te zeggen dat ik ook graag wilde vasten, dus nam in plaats daarvan geen snoepjes of koekjes. Ik bad en bad en bad. Op een gegeven moment lag ik huilend in mijn bed. “Here God, geef mij geloof, want als we geloven, dan zullen we ontvangen! Maar ik heb geen geloof dat hij geneest, maar ik wil het zo graag! Dus geef mij alstublieft geloof!” De volgende dag liep ik naar een goede vriendin toe van de kerk. Voor het eerst spraken we naar elkaar uit dat we eigenlijk niet geloofde dat hij zou genezen.

³ Vertaling: bid ervoor en vertrouw God

Waar we op andere momenten geloof hadden ontvangen in ons hart, leek geloof ditmaal weg te blijven. Diezelfde avond is hij overleden.

Verlangen naar een bovennatuurlijk leven

Ik betrok God bij alle onderdelen van mijn leven. Mijn studie, klasgenootjes, jongens, toekomst. Ik raakte onder de indruk van de wonderen en tekenen die Jezus deed. Ik las graag de boeken van David de Vos⁴ en Anne van der Bijl⁵, twee Nederlandse geloofshelden. Bij hen zag ik dat Jezus nog steeds leefde! Ik wilde die wonderen ook zien, maar dan in Nederland. Ik raakte gefrustreerd op de kerk. Waar kon ik die wonderen vinden? Waarom zag ik het niet gebeuren in de kerk? Waar zijn de mensen die vol zijn van Jezus?

Ik groeide in mijn relatie met Hem. Op mijn zeventiende maakte ik mijn eerste zendingsreis. Samen met andere jongeren gingen we voor tweeënhalve week naar Kenia. Dit heeft voor altijd een stempel gedrukt op mijn hart. Daarna ging ik op kamers in Groningen waar ik psychologie studeerde. Doordat ik veel alleen was, pakte ik vaak automatisch mijn Bijbeltje. Deze lag op mijn nachtkastje en als ik niets te doen had, las ik vaak mijn Bijbel en schreef ik brieven naar God. Het voelde vaak niet als een bewuste keuze, maar meer alsof het vanzelf ging. In deze tijd begon God mijn hart te genezen van waar nog pijn zat. Hij begon Zijn vaderhart aan mij te openbaren. Hoewel ik het altijd zweverig had gevonden wanneer andere mensen beelden hadden, kreeg ik nu af en toe beelden dat Jezus simpelweg naast me stond en mij vasthield in de woestijn. Hij was daar.

In de zomervakantie, voordat ik aan het laatste jaar van mijn bachelor begon, vroeg ik God opnieuw wanneer ik eindelijk een Discipelschap Training School (DTS) mocht doen. Dit is een bijbelschool bij de internationale organisatie Jeugd met een Opdracht, waar je eerst drie maanden les krijgt en vervolgens drie maanden op outreach gaat om de mensen van Jezus te vertellen. Ik had Hem dit al vaker gevraagd, maar ik had nooit een concreet antwoord gekregen en zelf nooit de moed bij elkaar geraapt om stappen te ondernemen. Tot mijn verbazing zei God dat dit schooljaar het juiste jaar zou zijn. Januari 2016. “Echt? Dit jaar? Als U dit bent die tot mij spreekt, wilt U het dan bevestigen?” “Ga maar, dan zal Ik je bevestigen”, klonk het. Oeps. “Ja, maar Heer, dat is toch helemaal niet handig? Het kost ruim

⁴ David de Vos is oprichter van Go and Tell. Zijn bediening richt zich om het evangelie te verspreiden tot de uiteinden der aarde. Zie ook: <https://goandtell.nl/>

⁵ Anne van der Bijl is oprichter van Open Doors. Zijn organisatie wil op de bres staan voor vervolgte christenen. Zie ook: <https://www.opendoors.nl/>

10.000 euro, ik zit in het laatste jaar van mijn opleiding, ben net een maand geleden verhuisd naar een nieuwe kamer, ik ben bezig met mijn rijbewijs, ik heb net al mijn geld uitgegeven voor een vakantie naar Israël. Hoe moet dat dan?” Zijn antwoord was vrij duidelijk: “niet door kracht of macht zal je slagen, maar door de hulp van mijn Geest.”

Aanvankelijk dacht ik dat ik de DTS gewoon in Nederland wilde doen. Lekker gemakkelijk met de taal en vlakbij mijn familie! Toen sprak ik echter met een meisje die haar DTS zou doen op Hawaï. Ik hoorde getuigenissen van die DTS: zoveel mensen kwamen tot geloof, zoveel zieken werden genezen, mensen werden bevrijd. Zij beschreef precies waar ik al mijn tienerjaren naar op zoek was geweest: de wonderen en de tekenen. Dit was waar ik voor leefde. Dit was waar ik voor gemaakt was. Ik moest naar Hawaï!

1.2 God spreekt over een bijbelschool

De worsteling om te vertrouwen

Hoewel ik blij werd als ik dacht aan de DTS op Hawaï, vond ik het moeilijk om de knoop door te hakken. Ik zag overal apen en beren. Het was zo onlogisch om op dit moment te gaan! De DTS op Hawaï was de duurste DTS van alle duizenden bijbelscholen die ik kon vinden. Hij kostte ruim 10.000 euro en dat was exclusief het vliegticket en de kosten die ik daar nog zou maken. Ik durfde niet op God te vertrouwen en besloot door te gaan met studeren.

Hoewel ik genoot van het studeren, bleef het knagen dat ik God niet had durven te vertrouwen. “Heer, ben ik nu Uw plan met mijn leven misgelopen? Heer, hoe kon het dat ik zo overtuigd was dat U tot mij gesproken had, terwijl het nu ineens niet door lijkt te gaan. Heb ik het dan zelf verzonnen? Hoe zit het dan met de andere keren dat U tot mij sprak? Was dat dan wel Uw stem en Uw wil? Uw wil gebeurt toch altijd?” Het bleef stil. Na een maand zei ik dat als Hij niet zou spreken, ik het op zou geven. Precies de dag daarna kreeg ik een berichtje van een vriendin die van niets wist. “*Lieve Melissa, Het klinkt misschien een beetje gek.. Maar ik had het gevoel dat God sprak en van me vroeg om voor jou te bidden. Dit is al een paar weken geleden.. Ik had niet echt door dat het God was. Maar het bleef aandringen.. ‘Bid voor Melissa!’ Ik had geen idee hoe het met je ging. Nog steeds niet eigenlijk. Maar ik ben gaan bidden en heb aan God gevraagd wat Hij tegen je wil zeggen. Ik vond het lastig.. Maar meerdere malen kwam dit naar boven: “Als je dit doorzet, ga je de bestemming die God op dit moment voor jou heeft mislopen. Hij ziet je bereidheid om voor Hem te leven en wil daar iets bijzonders mee doen.” Ik heb geen*